

בסיועה אדמוניא

הטללה בחלכה ובאגדה העקוזי

בריאות ואושר בח' הנישואין 5

איך ניתן לסייע לאלו בזיהוי בעיותם הכלכליות? מה עשו נזירים נזירים לסייע לאלו בזיהוי בעיותם הכלכליות?

פניהם מלבד אל לב 12

איך ניתן לסייע לאלו בזיהוי בעיותם הכלכליות? מה עשו נזירים נזירים לסייע לאלו בזיהוי בעיותם הכלכליות?

סיוור במשעול הטהרה 16

מהו איסור נידה? 18

הפסק טהרה 20

שבעה נקיים 22

העבילה 24

הנהגות בני הזוג ביום הנידה 28

פרישה בעונת חוסות 30

תפילה לאשה ליום העבילה 32

© כל הזכויות שמורות

ניתן להשיג את החוברת המורחבת [160] עמודים של עיונות, היבטים, הסברים, שאלות, סיפורים, הלכות מפורטות, הסכנות וועוד] במחair 5 ש' בלבד. וכן חוברות נוטפות על השבת ומועד ירושלים בהלכה ובאגודה בטלי' 02-5802398 או 02-5812712.

למתחילות בשמרת הטהרה, ניתן לקבל הדרכה בטלפון 02-5820414, או 02-5802398 או 02-580526 [02-5400526 - 02-6522303] לשאלות לרבני מורי הוראה: הרב יעקב שבצוי שליט"א - בית: 02-5828062 [02-5910000 - 02-5324067] שעוט היום]. הרב עדין בן אפרים שליט"א [02-5324067] מ-7:30 בבוקר עד שעת הלילה המאוחרת.]

זבואה

את הכסף! המעבדיד דוקא היה 'בסדר', הוא שלף מיד את הארנק מכיסו, ושילם להם את כל הכסף המגיע להם, בתוספת שיפ' מכובד.

הפועלים - הלו יי' לדרךם, ואילו הייה לומן - נשאר עומד במקומו עוד שעה ארוכה. הוא ליטף בידיו את גוש העפר' שוב ושוב, אכן על יהלום בגודל כוה אפילו לא חלם... יהלום בגודל של ביצה! הוא יקח אותו אל מלטשת הייחוליים שלו, ינקה אותו מן העפר שדבק בו, ולאחר כך ילטש אותו בעדינות. לאחר מכן... כן, הוא יקח אותו אל בורסת הייחוליים, ושם... מה מעצפה לו! האח... מי יוכל להעריך שוויו של יהלוםכה נדריך וגдолו?!... *

בכפר נידח בפאתי הונגירה, באישון לילה משותלת סופת שלגין, כל התושבים מכונסים בכתיהם החמיימים. הנה לפטע ראיית דמות אשה צועדת לעבר הנהר, מוחיקה בידה כל' חפירה, על פניה ארשת פנים נחשודה. היא מגיעה אל שפת הנהר הקפוא, ובמאמץ רב שוברת את הקרח וחוצבת בו חור אפל. לאחר עבودה מייגעת, היא נכנסת לנור החור, ווטבלת בכמי הנהר הקפואים! "מדוע??" נפנה אליה בתמייהה, "מדוע תחתמץ בקר הנורא לייגע את עצמן בעבודת חפירה מאומצת?!" ומדובר תאלצ'ית גוףך לחיכנס אל מים כה קרימ??" והיא תענה בקול נחש ובעיניים ברוקות מאושר: "אהה... מצות טהרת המשפחה...!"

המשת הפועלים החליפו ביניהם מבטים תמהים ונדהמים. הם הביטו שוב ושוב במעבדיד שלהם ובחפץ שהוא מחזיק בידו, ותמייתם הלהה וגelta.

זה התחילה לפני שבועיים, כאשר המעבדיד שלהם, יהלומן במקצועו, שכר אותם לעבודת חפירה מאומצת. הוא נתן להם הוראות מפורטות איך והיכן לחפור, והם אכן עבדו בחירות מבודק עד עבר. הם לא בדיקו הבינו מהי המטרה בעבודת החפירה זו, אבל זה לא עניין אותם במילוי מה שהכי חשוב הוא שהובטה להם 'כספי טוב' בעקבות הדוז!

אולם לפני מספר דקות הם הבינו לפטע באותות של התרגשות על פניו של מעבידים הייחומי. הוא נכנס אל עובי האדמה, ויצא משם בפנים קורנות כשבידיו חפץ בגודל של ביצה, וכל כלו אחו התרגשות. מלאי סקרנות התאספו סביבו הפועלים, ושמחוו ממלמל לעצמו: הכל היה שווה! הכל היה כדאי! על גודל כזה לא חלמתי! כך חור ואמיר לעצמו שוב ושוב, כשהוא מלטף בידיו את החפץ בהתרgesות.

הפועלים בחנו במבטם את החפץ, ולא האמינו למראה עיניהם - גוש עפר! וזה מה שהחזיק המעבדיד שלהם בידיו היתכן?! בשבייל גוש עפר מלוכלך היה שווה לו להעסיק אותם במשר שביעיים?! האם והוא החפץ שגורם לו להתרgesות כה עצומה?!

לאחר הרהורים נוספים הגיעו הפועלים למסקנה הימתקשת: אין זאת אלא שה'בן אדם' הזה פשוט לא שפוי בדעתו להעסיק חמישה פועלים במשר שביעיים, ולשלם להם על כך כסף טוב, בשבייל חפץ כה מוזר - והוא טרוף אמיתי!...

מיד פנו הפועלים אל מעבידם, ומיהרו לדרש את הכספי המובטח. שפוי או לא שפוי - זה כבר לא עניינים, העיקר שישלם

**מצות טהרת המשפחה - דורות של התמסרות
ומסירות נפש, ומה מדברים עליה היום
ברחוב?**

- טהרת המשפחה?!... אהה... שמענו על כך פעם, זה איזשחו חוק שכבר אבד עליון הכלח... מתאים לימי הביניים, שאו התנאים הסנטוריים היו גרוועים מאד, והיה צורך להסידר וחוק נקיין נאותים. היום, עם האmbיטיות המפוארות והג'קוויל השאר... - מי ציריך את זה בכלל?

- טהרת המשפחה?! השפה נוראה לכבודה של האשה! התורה קוראת לאשה "טמאה", ומצווה לתרחק منها ולא לגעת בה! וזה חוק אנטישווני, חוק משפל, ודאי שאין לו מקום בדיון המודרני הנאור.

- טהרת המשפחה?! זה חוק שמתחאים לנוירום! זה חוק קדום שלא ניתן להונן מהחיים, מגביל ומתקשה על החיים!

* * *

אהה... מצות טהרת המשפחה - יהלום יקר!
איוזה עפר דבק בך, אללו דעתות כזבות ושקירות
מתהלאות עליך בברחוב...

פועלים חסרי כל הבנה החשיבו אותו ל"גוש עפר", ל"חוק קדום, משפל, שאבד עליון הכלח". אולם המבינים יודעים שאית יהלום יקר ונוצץ, שאין ערוך לשווין, יהלום שבבעורו כדי לשבור נהרות ולטבול בקרחה, לסכן חיים, ולמסור נפש.

טהרת המשפחה -

סוד האושור והאהבה במשפחה היהודית,
סוד חוסנו וקדושתו של העם היהודי,
ומעל הכל - צו אלוקים קדוש שנייתן לנו
באאהה מאה בורא עולם!

* * *

מי יתן ותהי חוברת זו כל חכמה ביד הקורא,
להסיר את העפר, והדעות הכהובות שדרבקו
במצווה יקרה זו, ולהשכיל לגלות את טוהרה
זוהרה, את נעם זיהה ועומק אמיתותה.

בוורשה, שזה עתה נכבשה על ידי הנאצים ימ"ש, הוכרו על 'עוצר' בגטו היהודי שיצא מן הבית - נורה מיד למוות, ללא שום אזהרה נוספת. והנה עם רדת החשיכה חומקת לה בשקט אשה מאחד הבתים, נצמדת אל הקירות, כדי שלא יגלו אותה, ומתקדמת את לביון "מקוה הטהורה" של העיר. "מדוע??" נשאל אותה, "מדוע תסבini את נשר, מדוע תעמידי את עצמן בסכנת חיים כה אiomah?" והיא עתנה בקול בוטה וגאה: "מצות טהרת המשפחה...!"

ובروسיה - מודהד קולה של הרכבת הננסעת אל מוסקבה. ארוכה היא הנסעה, ומיגעת עד מאד, ברכבות החורקות והמטריות של פעם. שטים עשרה שעות של נסעה מיגעת עוד עומדות לפני הנוסעים עד שיגיעו אל מהו חפצם... והנה, סוף כל סוף הם המשע המפרק. כל נסעה הרכבת קימים מקומותיהם בתחוות הקללה, וירדים מן הרכבת, וביניהם אשה יהודית. היא יוצאת מן הרכיף, פונה אל איזשהו מבנה, ובשהיא יוצאת ממשם היא פונה חזרה היישר אל... תחנת הרכבת, לחזור חזרה אל העיר שמננה באהה, עוד 12 שעות של נסעה. על ה"תענג" הגדול הזה של הנסעה הלויר וחזר, עליה לשלם כסף רב - מהচית מון המשכורת החודשית שלהם! מהו העניין הכל בך חשוב, שהיה עלייך להסידר במוסקבה? מהו הדבר שלMessenger שווה היה לך לנסוע 24 שעות ברכבת מטריטה, ולשלם על בך סכום כסף כה גדול?! - נשאל. והיא תשיב בלב מתהرون: "מצות טהרת המשפחה...!"

קילאה אהה ואויאה

בריאות ואושר בחיי הנישואין

לכל:

הכליזם הציגו אגדזיקה בלבוקה היזוגיאית של צב
החוון דיווון. הבדיקה נתקבלה, והופתעתם גיבוש
כ' החלטה מילאנו הילא, הרכז עלי טניך עז צוין
"חיה המשפחה". הכליזו הילא - הרכז קריין קרא צוין
טיען החלטה - אגדזיקת

תשובה:

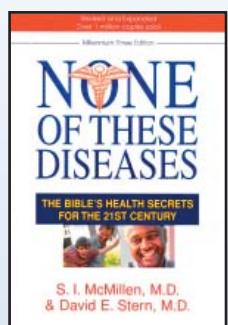
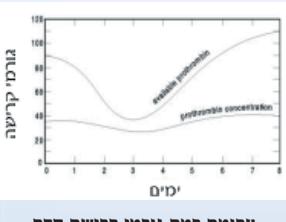
ודאי תופתעי לשמע, כי בקונגרס הבריאות העולמי קמ"ר קרפילד מלונדון והצהיר, שהיה מן הרואי שכל האנושות תאמץ את חוק טהרת המשפחה שביהדות!

ד"ר קרפילד אינו היחיד. יותר ויותר רופאים ואנשי מקצוע [שאת דבריהם נביא בהמשך] מגיעים היום למסקנה, כי שמירת דיני טהרת המשפחה משפיעה רבות לטובה על בריאותם ואושרם של בני הזוג.

כיצד אפשר להסביר זאת? האם דיני "טהרת המשפחה" הם חוקי בריאות? אולי הינט פרי מסקנה של מחקרים חדשניים? ואולי מקורם באיזה ספר רפואי סיני עתיק?

חלילה, ודאי שלא! דיני טהרת המשפחה מוכרים כਮובן בתורת ישראל. אלא שעליינו לשים לב לעובדה הבאה: תורה ישראל ניתנה עם היהדי מאת בורא העולם בכבודו ובעצמו. הוכחות וואיות ברורות לכך - יש למזכיר, אולם זה נשוא בפי עצמו, שלא נכנס אליו במסגרתו זו. למעוניינים, ישנה ספרות נחבה בנושא זה, כגון "مسئילות אל האמונה", "משמעותו של חילול האלים" ועוד) מי שכטב וחקק את התורה [על פי שיקולים אלקיים שאין בהם הבנה לשכל אנוש] - הוא זה שיצר וקבע את חוקי הטבע, והוא זה שברא את גופנו המופלא על כל טבעי ותכונותיו.

בתוצאה לכך ישנה התאמת מדינימה להפליא בין חוקי התורה לחוקי הטבע! לדוגמא: מבחן התורה חקק בתורה חוק נשיכתו נשגבת מבינתנו, לעשות לתינוק "ברית מילה" בגיל שמונה ימים. בהתאם לכך יציר וחקק את חוקי הטבע, כך שרמת גורמי קרישת הדם של האדם ביום השmini לחיוו הינה הגבוהה ביותר מאשר בכל ימי חייו! (ד"ר ס.י. מקמילן בספרו רב המכר מהדורות יולי 2000)

עטיפת ספרו של ד"ר מקמילן

כך גם בענין מצות "טהרת המשפחה": בORAUlן חקק אותה בתורה, מיסיבות נשגבות שאינן ידועות לנו. ובהתאם לכך יצר וחקק את חוקי הטבע של האיש והאשה, עם כל המערבות הביוולוגיות, ההורמונליות, הרגשיות וכו' - באופן המתאים ביותר לקיים המצויה! נמצא אפוא שהשומר על דיני התורה - שומר בעצם על "הוראות היצר" של העולם, ובודאי שرك טוב יצמיח לו מכך.

מהי התუלת הרפואית הטעונה בשימירת מצות "טהרת המשפחה"? על כך במאמרו הנפלא של ד"ר אלי שוסהיים - "בירות ואושר בחיי המשפחה":

תורת ישראל - המדrica את האדם היהודי איך להתנהג מרגע היולדו ועד יומו האחרון, איננה זוקה להסכמה מדעית-רפואית. בכל אופן, מעוניין לדעתו, שמדובר הרפואה של ימינו, מאשר את הגזען שבhalbוטיה, המתאים להפליא לחוקי הביוולוגיה והפיזיולוגיה, לפיהם פועל גוף האדם. מסקנה זו, בולטת במיוחד בכל מה שנגע להנחות היהדות, הקובעות את הקשר הגוף בין בני הזוג הנשי, מה שקרי "יחסים אישות".

קיימת התאמה מדעית להפליא בין ההלכה לבין מדע הרטואה, בנוגע לשושנת השלבים המחלקים את המחוור החודשי של האשה מבחינה פיזיולוגית:

1. מה שהרפואה מכנה "وسط", ככלומר פרק הזמן שבו מתפרק ומתחזר הקרים הריריים המצפה את פנים הרחם, וכתוכאה מכך האשה מפרישה דם, זהה לפרק הזמן שנקבע בהלכה, המכונה גם כן בשם "وسط", שבו בני הזוג אסורים בקיום יחסי אישות.

אין צורך להסבירים מדיעים, כדי להבהיר מדוע אין הגיון רפואי רפואי למצפה בתקופה של חוסת, אם מכירם ומתחשבים בעובדות הפיזיולוגיות הבאות, המתרחשות בתקופה זו אצל האשה:

* הרחם פצעוע בתקופה זו של המחוור.

* הקרים הפנימי של הרחם מתפרק ונעלם.

* כל הדם שמתחחת לקרום הרירי שנשר, פתוחים ומדמים, והופכים את איבר זה לכעין ספג, העולול לשאוב לתוך מחוז הרם חידקים, שעוללים להכנס בעת קיום יחסי.

* פי הרחם בתקופה זו פתוח קצת יותר, כדי לאפשר יציאת הדם מן הרחם לחוץ. אך מאידך, הוא גם פתוח לויהום, שעולל להכנס בעת קיום יחסי אישות.

* בידוע, קיים חומר חומצי המופרש ב输卵ית והוא הפורודור המוביל לרחם, המשמש כחומר מוחטא כנגד החידקים, החודרים מן החוץ ועלולים להגעה לרחם. חומר זה מביאד את יעילותו ואינו פעיל בתקופת החוסת, מאחר שהוא חומץ, והדם [שהוא חומר אלקליא בסיסי] מנטREL את השפעתו.

* בנסך לכך, בתקופת החוסת, כתוצאה מהשפעות ההורמונליות, יש לאשה דחיה גופנית, ואפלו נפשית, הגרמת באופן טבעי לכך שאין לה עניין ביחסים אישות.

2. התקופה של שבעת הימים שלאחר הווסת, שהפיזיולוגיה מכנה אותה "תקופת השגשוג", שבה הרחם בונה מחדש את הקרים שהתפרק בשלב הקודם, מותאמת וחופפת במדiotic לתקופה של "שבעת הימים הנקיים" שלאחר תום ההפרשה הדמית. בימים אלו לפי הנחות היהדות, האשה בודקת את עצמה לוודא שאין דם, וудין אסור על בני הזוג לקיים יחסי אישות.

בעוד שההימנעות מחיי אישות בתקופת הווסת נשמעת הגיונית מבחינה רפואיית - מה הגיון שיש בהימנעות מקיים יחסי אישות לאחר תום תקופת הדימום, שבה האשה כבר הפסיקה לדם, ואני מפרישה אפילו טיפה אחת של דם?

שאלה זו, שכואורה אין לה תשובהagiונית ממבט ראשון, מוסברת ברגע שאנו מתחמקים ומכירים טוב יותר, את המתרחש באותו הימים בתוך הרחם.

הפסקת הדימום בתום תקופת הווסת, איננה כלל הוכחה או סימן שפנימם הרחם הבריאותי

לחולין מטהlixir הפירוק ש עבר זה עתה. הפסקת הדימום מבשרת רק על תחילת התהlixir של צמיחת תאים חדשים, ובנית קרום הציפוי הרירי של הרחם שנחרס קודם - תהlixir שיטתיים רק בתום שבעת החימים. כאמור: רק בתום שבעת החימים של תקופת השגשוש, ולאחר שכבר התפתחנו ונוצר קרום חדש המצפה את פניו הרחים, ניתן לומר שהרחם החלים כמעט יחסים בתקופה זו, עלול לגורום לזהומיים ולדלקות.

3. התקופה השלישית מתחילה "מועד הביווץ" (כלומר: היפרדות ושהורו התא הקרויה "ביביצה" מן השחללה, המתרחש מיידי חודש באמצעו של המחזור החודשי), בכדי שהאשה תוכל להורות, אם וכאשר תא זה יבוא ברגע עם תא מנין זכר), ומסתימית בעת הופעת החוטם הבאה. היא קרואה בפייזיולוגיה בשם "תקופת ההפרשה", מכיוון שהיא הקרום הפנימי של הרחם מתפתח ומתעבה על ידי בלוטות הפרשה, כהכנה להריון עפוי. תקופה זו מקבילה וחופפת גם היא לתקופה השלישית לפי היוזות, המתחילה אחרי טבילה האשה במקוחה טהרה, שאז בני הזוג מוחדרים את קיום אישיותו, עד להתחלה ההפרשה הדמית של המחזור הבא.

תקופה זו היא לא צל של ספק, המתאפיינה והגיגונית ביותר, מבחינה רפואית, לקיום יחסית אישות, וזאת מהסיבות הבאות:

- * הרחם החלים כליל מטהlixir הפסיכיה שעבר עליו.
- * קיים כבר קרום רירי חדש המצפה את פניו הרחם.
- * החומר החומצוי, המופרש בפרוזדור המוביל לרחם, מוחטא בתקופה זו בצורה מירבית, ומסוגל להגן מפני חידרתו חידרתו, העולאים לגרום לזהום ברחם ובחיצורות.
- * בתקופה זו, יש יכולת ביולוגית להפרות את הביצית, היוט ואו בא מועד הביווץ, ובזה מתרגם, בין היתר, הייעוד הביולוגי של המשפחה - הרין והבאת עצאים.

למרות שתורת ישראל איננה ספר רפואי, ומטרתן העיקרית של מצוות התורה, אינה בהכרח רק שמירת בריאות האשה, מפליא להיווכח, איך הפסיכיאתrica והרפואת המודרנית של ימינו, מאפשרות להסביר בצורה הגיגונית את ההלכות הללו שהן בגדר "חוק" נמצאות שאין מובנות לשכלנו).

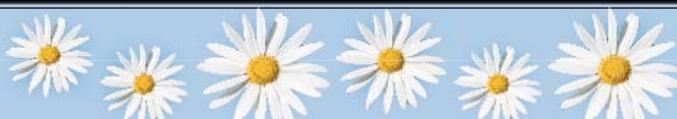
עובדות מספרות

לאחר הבנת ההקבלה בין השלבים והתקופות השונות של המחזור החודשי, מבחינת ההלכת היהודית ומדע הרפואה, השאלת המتابקשת מלאיה היא: האם מדע הרפואה, מצבע על נתונים ועובדות, המוכיחים בצורה ברורה וחדר משמעית, שקיים הנחיהו אלו לחוי אישות לפי היהדות, משפייע לטובה על בריאותה של האשה, ומונע ממנה מחלות?

הרפואה מצבעה על העובדה הסטטיסטית היידועה והמפורסמת, שרטן צואר הרחם, שהוא עד לפני עשרות שנים הנגע הממ�יר השכיח ביותר אצל נשים לא יהודיות בעולם כולו, כמעט ולא היה מצוי אצל נשים יהודיות. וזאת בכלל הפזרה היהודית, ללא קשר לארץ, מוצא, עדה וכדומה!

בשנים האחרונות, פחתה מHALAH נוראה זו בשכיחותה במידה ניכרת בכל העולם, עקב גיליה המודרנית, ובשלבים שאין ממאירים, וזאת בעורת בדיקה שగותית ותקופתית של משטח צואר הרחם, ובבדיקה התאים תחת mikroskop. למehr הפלוא והכבא, דוקא בשנים האחרונות חלה עלייה מדריפה של שרטן צואר הרחם אצל נשים יהודיות, צעירות במיוחד, ועוד יותר בין ילדות הארץ.

מידי שנה מתגלים בארץנו כמהה מקרים חדשים של שרטן צואר הרחם, אצל נשים יהודיות. חוקרי השרטן בימינו, תמיימי דעים, שמהחלת שרטן צואר הרחם - יש לה קשר ישיר עם יחסית אישות. מסבירים את סיבת השכיחות הנמוכה ביחס לרחללה, שהיתה קיימת עד לפני כמאה עשרות שנים אצל נשים יהודיות, בצורה היהודית של קיום הפסוקות ביחסו האישות, הקיימות אך ורק בעם היהודי. אורח חיים זה, היה עד לפני עשרות שנים, מובן מלאיו אצל כל נשי ישראל בכל קצוות תבל, כמעט ללא יוצאות מן הכלל, גם בין נשים שלא הקפידו במיזוח על קיום ממצוות התורה.

חווקרי הרטן מציינים, שהוסטר הקפדה על היהים בין בני הזוג לפי מסורת ישראל, בעשרות השנים האחרונות, וכן המתירנות המשותלת בתקופתנו, מסבירים את אובדן ה"חיסון" בפני מחלת נוראה זו, ועלית שכיהותה מיידי שנה אצל נשים יהודיות.

בריאות הגבר

גם לגברים עומחת תועלת בריאותית, גופנית ונפשית, לשמורת ההנחיות היהודיות בנושאים זה. מחקרים הוכיחו, כי אחוז ההפרעות בכח גברא, גבוה אצל גברים המקיימיםיחס לאישות לעיתים תכופות בלי משטר ובלוי הפסכות, הרבה יותר מאשר אצל אלה המקיימיםיחס לאישות לפיקוח היהדות. על ידי משטר הפסכות בקיים יחס אישות, הגבר מתרענן, מחזק ומחדש את כוחות הפרון שלו, וכןרת עלייה ניכרת במספר הזרעונים, מהירותם וכושר הישרדותם. כמו כן הדבר מאפשר לו להצליח לkiem יחס אישות בגיל זקנה ושיבת עד כאן ממאמרו של ד"ר שוסהיים. ובעשיו נפנה לתועלות נוטפות הטמונה בשמרתו על דיני "טהרת המשפחה", החשובות לא פחות מהתועלות הרפואיות.

המקום והתרומות

פתוגם צרפתי אומר, כי זוג המחליט להינשא דומה לזוג המחליט לשות בצדתו כוס תה. מה עושים? שמים את הקומקום על האש, וממתינים למים Shiratcho. המים מתחמים, חומם גבר, הם מביעים והקומקום שורק. זהו, הגיעו הרגע. קמים, מוגמים את המים לטפלים. התה מוכן, אפשר לשותתו. אבל מאותו רגע הוא הולך ומצטנן...

יום הנישואין - אהבה בוערת, משיכה הדידית. ומה קורה אחר כך?... מדוע הכל הולך ומצטנן, הולך ומתקרר? חוות הנפש, פסיכולוגים ויעצבי נישואין התכתבו רבות בשאלת זו.

חיפשו - ומצאו "פתרון": שני מדענים אמריקאים, ד"ר מסטר וד"ר ג'ונסון ערכו ניסוי בקרב וגנות שהتلוננו על אובדן עניין בחיי הנישואין. הם הפרידו ביןיהם תקופת קצחה בת שבועיים. כשהשבו ונפגשו, מצאו בני הזוג עניין רב ביניהם. אבל העניין לא נשمر יותר משבועיים. חזרו והפרידו ביניהם, וחזרו חלילה. הניסוי הוכתר בהצלחה - כל עוד נשמר. אלא שבסיומו של הטיפול שבו בני הזוג לדירתם, והאדישות והינchor שבו לשrror במעולם, עם המתיחות והטרוניות, המרירות והטינה...

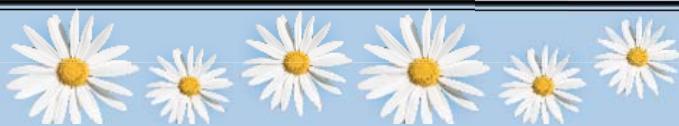
את מה שהמודعين וחוקרי הנפש נפעמים לגלות, וידם קטרה מלישם, קבעה התורה הקדושה, ומילויו יהודים מיישמים זאת דור אחר דור - למעלה משלוש אלפים שלוש מאות שנה!

אם בכל בית - האהבה דומה לקומקום רותח שהוסר מן האש, הרי שבבית היהודי מותקן "תרומות" נפלא השומר על החום והאהבה. התרומות הזה הוא כמובן דין טהרת המשפחה", המוסטים את חייו בני הזוג לימים של קרבנה, ולימים של ריחוק פיזי, המביא לאחריו לידי קרבנה מחודשת ומחזקת. ואין זה פלא ש"הבית היהודי" הפך לסמל של בית איתן, אשר האהבה והשמחה שוררים בו תמיד.

כמה מאיריים הם דבריו של רבינו מאיר בעל הנס, אשר אמר לפני כמעט 2000 שנה (פסקת נה דף לא): "מןני מה אמרה תורה נירה לשבעה [אסורה על בעלה שבעה ימים לאחר חום הוסת]? מןני שרגיל בה וכך בה, אמרה תורה תהא אסורה שבעה ימים, כדי שתאה חביבה על בעלה בשעת ניסתה לחופה".

כמה יפה הוא ליל הנישואין! מדור עשיה רק פעמי אחת בחיים? אצל האשה היהודיה, השומרת על חוקי תורה, חזרות השעות היפות הללו, ותקופת ההידוש שלאחריהן, שוב ושוב.

קבר רבי מאיר בעל הנס ז"ע"

פסיכולוגים ויועצִי נישואין רבים, מנסים ביום לאמץ גישה דומה לטיפול בזוגות, הנתקלים בקשימים וביחסים בין אישים. הם מייעצים להם להימנע מקיים חיל אישות לפרך ומן מסויים, בתקופה שההירוך יחדש את המשיכת הטבעית שביניהם. אולם הצלחתם היא חלנית מאוד, כי פירוד כזה, המכונן על ידי הפסיכולוג, מביא לא פעם לידי רגשות דחיה וניכור, לא כן כשהסיבה לפירוד זה הוא רצון הבורא.

החל בדרכם שונים להשתדר שתחזרו אליו, בהבטיחו לשנות לטוב את יחסיו כלפייה. נוכחנו כי הסיבה העיקרית שגרמה לכך הופיע קודם לכן הייתה, "מנני שרגיל בה וקע בה" ולא ניתן זמן מתאים לרגש ההשתוקקות שלו להתגבר ולהרגיש בימה שיש לו, על ידי ציפייה לזמן שהאשה תהיה שוב קרובה אליו.ימי הבדיקות ממלאים תפקיד זה להחדש את אהבת הזוג ולחזקה". (טהרת המשפחה והיקף השפעתה)

ד"ר ברנרד שפיר, סקסולוג מבית החולים "הדסה" בירושלים: "במשך שלושים ושש שנים שרותי בטיפול בהפרעות בחני המין באירופה המערבית, בארץ הברית ובארץ ישראל, עברו אצל לי בדיקה וטיפול רפואי קרוב לשמנות אלפיים זוגות נשואים. מזור נסיוני הנני מעיד, כי הפרעות בחיי המשפחה הן נדירות אצל זוגות השומרים את דיני הטהרה כתום וכדין. ברור הוא, כי הזיהירות והפרישות של דיני טהרתה המשפחה, תורמות הרבה לשלוות בית של בני הזוג, וחיל המשפחה שלהם יותר מבוטסים וייתר תקנים". (טהרת המשפחה בישראל תשיגו מה לך)

על ספר החינוך (מזהה קס") כתוב, שבו העדובה למניעת בגידת הבعل: "רבותינו ובוגרנו לברכה גילו במצבה זו אחת מן התועלות הגדולות שיש בה, מלבד רוב טעמיה@gadolim וchezkim. כתבו שיש תועלת בהרחיקת האשה קצת זמן, כדי שתתחבב על בעלה יותר בזמן המוכשר, ולא יקויצו זה בזו לרוב התמדת קרבתם, ויתנו עיניהם בגופים אחרים - כמו שעשו רוב האומות שאינן גורמים בגדרינו החמורים".

ה"רitemos" של האשה

నפלאים הדברים, אבל זה עדין לא הכל! חוקרו הנפש גילו לאחרונה עובדה נוספת, המaira באור נוסף את מצות טהרת המשפחה.

מחקרים גילו, שבגוף האשה קיים "רitemos" - תקופות של עלייה ותקופות של ירידת. הדבר בא לידי ביטוי במערכות הגוף השונות: פעולות הלב, לחץ הדם, כח השירותים, חילוף החומריים וכו'. ה"רitemos" הזה פועל לא רק מבחינה גופנית, אלא גם מבחינה نفسית: שעות וימים של התורמות רוח ומוח שופע, מתחלפים בשעות וימים שאין בהם חפץ. בתקופת השגשוג והעליה האשה חפיצה בקרבה ובמגע, ואילו בתקופת השפל והירידה האשה מעדיפה להסתפק בגילויו חיבת אחרים, וקיים יחסים עלול להכביר עליה ואף להטריד אותה. (ד"ר ואן לורה מהלון)

כתוצאה מתועפה זו יכול להיווצר לעיתים קרובות המצב הבא: האשה מקבלת וסת, ומרגישה שיש לה צורך בתקופה של פרטיות והפסקה מקיום יחסים. הבעל אינו מרגיש זאת, וגם אין מרגל באפקוק וריטון עצמי בנושא זה, וכעבור מספר ימים מועט חפש לקיים יחסים. הוא מibal את סיורבה של אשתו בחורס הבנה, נראה לו שהוא מתחמקת ממנו בסתם תירוץ, ואולי לא מספיק אהבתה אותו. ואילו האשה מרגישה שאין מבנים ללבה, ואין מתחשבים ברגשותיה. מכךם אלו יוצרים הסכלים וכעס מצטבר, ופעמים רבים מבאים אף ליצירת חץ נשוי בין האשה לבעה, לקרירות וחוסר רגשות.

בנ"ז הזוג השומרים על מצות "טהרת המשפחה", אינם מוטדים מתקסלים אלו. ומני הקربה והריחוק הפיזי בין בני הזוג לפי דיני התורה, מותאים בדיקות לתהילתי הגאות והשפלה הביוולוגיים של האשה.

ד"ר סטופס מבריטניה, רופאה לא יהודיה, שהתגורשה מבעה, ערכה מחקר על חי הנישואין, וכתבה: "אני שילמת מהיר כה גבואה עבור חוסר הידע שלי, עד שאני רואה לעצמי חובה קדרשה לבוא ולהזהיר את הנשים האחרות, שלא תיכנסנה למונוי". היא חקרה את הענן בשיטתיות וגילתה את המחוורות הקבועה הקימית ביחס האהבה לבעל - עונה של גאות מינית, ועונה של שפל. היא טוענת, שאליו נשמרו עונותה בהתראם לדרישותיה, הררי שהאושר שלה היה בטוח. לתמהונה היא גילתה, שתקופות אלה תואמות בדיקות את התקופות שבוחן חyi אישות אסורים או מותרים לפוי ווקי הדת היהודית. ואומרה: "שמעתי על ווקי הדת היהודית. זה החוק המת訂ם ביותר בעולם בשטח זה. אלה שטיררו את חייהם לפוי ווקים אלה, הם המאושרים".

הרמת כבוד האשה
יש שחושבים כי מצות טהרת המשפחה מבזה חלילה את האשה, וזה שמייחסים לה את המושג "טומאה" על מהותמושג זהណון בפרק נפרד. והנה במבט בוחן יותר, ניתן לראות כי ההפך הוא הנכון - מצוה זו מרימה לאין שיעור את כבודה של האשה.

פסיכולוגים, פסיכיאטרים ועובדים סוציאליים יודעים להצביע על בעיה המתרידה נשים נשואות ברובו, וגורמת להן לתהווות מועקה כבדה. האשה, החפוצה ביחס אמיתי של חיבה וקרבה מצד בעלה, חשה לא פעם כי החיחס הזה תליו לרוב, בקשר הפיזי שביניהם. תהווות העדינות משדרות לה, תהווות עלבן וניצול. האשה חפוצה ביחס אוהב שיתבטא אף במישורים אחרים, ושבעה יתיחס אליה כאישות וכadam חושב, ולא שזהתייחסות אליה תהיה באקיישוט, בובות חרסינה, או איזה עצוז שתקיףדו לגרים הנאה לגבר.

"**אילו ואלה שעוזו שכינה ביז'ום,**
לא אָכוּ - אַשׁ אָוכְלָתָם" (סוטה ז)

אהבת איש והasha היא כמו אש. אש יכולה להיות חיובית וטובה - מוחמת, מaira, מנעה מכונות וכלי תחבורה. העולם אין יכול להתקיים בלי אשו אלם האש יכולה גם להיות הרסנית עד מאד - שרפת גורמת סכנות ונזקים כבדים. ומה הדבר תליין בשליטה אש שלושלים עליה היא אש חיובית, אך אש שאין עליה שליטה היא אש הרסנית. מצות "טהרת המשפחה" דורשת שליטה בין בני הזוג, והוא קא שליטה זו גורמת שאהבתם תהיה חיובית מאד. אם לא - זו פשוט אהבה עצמית, אהבה הרסנית, "אהבה" שאינה אלא התפרקות היצור, התונג גונני רגעי, שאיננו קשור כלל עם אישיותו של בן הזוג. להיפך: זה קשור לא פעם באית התחשבות באשה, ולעתים גם בחוסר אחריות כלפייה! כאשר הא[ין]ש והאש[ה] מכנים את שמו של ה' [י-ה] בינו[ם] [כלומר]: מוסתים את יחסיהם לפני רצון ה', אז הם זוכים לאושר. אך אם הם חיים ללא הנחות הבורא יתרור, נשארת רק ה "אש", חלילה. כפי שאמרו חז"ל (גמאות טב): "לא איש بلا האש, ולא האש בא איש, ולא שניהם בלי שכינה!"

אצל בני זוג השומרים על דין "טהרת המשפחה", זוכה האשה לפרק זמן שבhem ייחסו של בעלה כלפיה אינו תלי ב מגע פיזי. עליהם לפתחיחס קירבה ואהבה בדרכים אחרות, ומתוך כך להציג אל הדבר שכל אשה כל כך חפוצה בו - "אהבה שאינה תלואה בדבר".

דר' ז.ח. ליפשיץ, פסיקולוג, ניסח את הדברים באומרו: "בפרק זמן זה שהאשה אסורה בו בעלה, ניתנת לבעל הזדמנות לפתח את יחסו האנושי כלפי, ללא תלות בדרךים היעדריים. הוא לומד לראות את אשתו כאדם, לשים לב לרשותה, ובבטא את אהבתו אליה בדרך חיבה מיליליות ובמחאות ערזה. זה הזמן בו מגלה הוא את הצד האנושי שבאשה, מבין לליה ומכיר בעצמיותה ובתכונותיה היהודיות. זה הזמן להעיר את עלמה הפנימי והרוחני".

זוגות שלומדים לבנות את הקשר ביניהם על בסיס רוחני פנימי, ולא רק על בסיס פיזי, מסיעים לעצם אף בטוחה הרוחק. במשך השנים, כאשר הם מתבגרים, והקשר הגוף-נפש באופן טبعי הולך ונחלש - הקשר הרוחני ישאר איתן ויציב. לא כן זוגות שהתרגלו לבסת את הקשר ביניהם בעיקר על בסיס גופני, אשר הגיעו תקופה הדתבותגות, הקשר ביניהם הולך ומתרופף, כפי שאכן קורה לזוגות רבים שחיו ב"שלום" והגיעו לידי גירושין דווקא בשנות ההתבותגות.

ולסיכום:

לאור כל האמור, אין להתפלָא על העזרתו של ד"ר קרפield, בקונגרס הבריאות העולמי, שהייה מן הרואי שככל האנושות תאמץ את חוקי טהרת המשפחה שביהדות.

הנה כי כן, התמסחה כאן הבהיר האלוקית שנמסרה מפי משה רבנו, מנהיל התורה הקדושה (דברים ד:ה-ט): "ראה למדתי אתכם חקקים ומשפטים פאש'er צוני ה' אלְהִי... ושמרתם וששיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם וגבון הגוי [העם] הגroleaza הזה".

כל הגילאים המודעים הלו אודות התועלת המרובה שמופקת משמרתה המצויה היקרה - מצוות "טהרת המשפחה", מחזיקים את אמותנו בברך שכל המצוות כולם, כולל מצוה זו, ניתנו לנו מאת בורא העולם, אשר לתובנותו אין חקר, ולא מאת גורם אנושי. את התורה הקדושה על כל כל מצוותיה נתן לנו בוראו עולם לפני למעלה משלוש אלף שניםago מעת מז'ן או בודאי לא נעשנו עדין כל אותן מחקרים שאנו יודעים עליהם הימים, אשר גילו מעת מז'ן התועלת הנפלאה הגדולה המשמרות מצוות. רק בוראו יוצר את העולם הנפלא והמורכב שלנו, והוא זה שיציר את גופנו, רוחנו ונשמהנו, ידע לנתנו את המרטש הנכון והאמיתי לחימם מתקנים. כאב אוחב נתן לנו "הוראות יצרך" כיצד להשתמש באופן הטוב ביותר בעולם שבו אנו נמצאים, כדי להפיק ממנו את מלאו התועלת, ומבליל להינזק חלילה.

כמובן שמה שהתגללה איננו מקייף, ואפיילו לא מתחילה לגלות את התועלת והטובה האמיתית והנצחית לעולם הזה ולעולם הבא, הצעונה בכל אחת מצוות התורה. אולם יש בגילויים אלו כדי להזק את אמותנו בברך שאכן כל מצוות התורה - למותר שאין אנו מבינים אותן - ניתנו אך ורק לטובתנו, מאת אבינו אוחבנו - כפי שפונה אליו בוראו עולם בתורתנו הקדושה ואומר (דברים פרק י, יג-יז):

"עתה יישראאל, מה ה' אלְהִיךְ שאל מעמך? כי אם לראה את ה' אלְהִיךְ, ליכת בכל דרכיו, וכאהבתה אותו, וכעבד את ה' אלְהִיךְ בכל ליבורך ובכל נפשך: לשמר את מצות ה' ואת זקתיו אשר אני מזכיר לך - לטוב לך!"

!הנוקה ר' מיל, מלך מלך הארץ

היא כה יפִי חַלְמָה מִסְרָחָה ...

...בְּאֶתְנָגָן כַּיִתְהַלֵּךְ בְּאֶתְנָגָן כַּיְתַּחֲזֵק
וְאֶתְנָגָן כַּיְתַּחֲזֵק בְּאֶתְנָגָן כַּיְתַּחֲזֵק בְּאֶתְנָגָן

אלה, פ' י' ח' י'ד, ה-כט' מיל' קהו ס' מ' ו' נ' י' י' ?!

-גאניןו היכל תאנשכה, יאנט זונען... ואכן, הניאו וכאו כנה דז'נט
. זונענ'ם. אך כל צער נאכט זונען דהנא, הטעני זונען זאנ'ן.

- וְהַרְחֵל תָּמִיד חֲבֹתָה? כִּי, אֶלְעָם גַּזְקִינָה, וְגַיְעָמָן הַמְּלֻחָה נָסָה. אֵלְכָמָד שָׁאָל צָבָא...
אֵלְכָמָד תְּהִרְחֵל תָּמִיד חֲבֹתָה? כִּי, אֶלְעָם גַּזְקִינָה, וְגַיְעָמָן הַמְּלֻחָה נָסָה.
אֵלְכָמָד תְּהִרְחֵל תָּמִיד חֲבֹתָה? כִּי, אֶלְעָם גַּזְקִינָה, וְגַיְעָמָן הַמְּלֻחָה נָסָה.

הנתקה מהתפקידים הפליליים, נושא לדיון עתידי.

העכלה גְּמַלְגָּדָלָה, נֵה גַּעֲרָה קִרְבָּה לְמַעַן מְלֹא כָּלָמָּדָה, וְלֹא
דָּבָר קִידָּמָה אֶלָּא: "בָּרוּךְ הוּא יְהוָה, כִּי תְּמִימָה בְּשָׁמָן
בְּשָׁמָן...". רַגְלָיו הַמִּזְרָחִים נִזְרָחִים, וְלֹא כַּיְלָה
אַכְפָּרִית בְּמַעַן, גַּעֲרָה קִרְבָּה לְמַעַן מְלֹא כָּלָמָּדָה.
כְּנָסָה, זְבַח יְהוָה וְזְבַח מִזְבְּחָה קָרְבָּן, מִזְבְּחָה
גָּדוֹלָה, גַּעֲרָה קִרְבָּה לְמַעַן מְלֹא כָּלָמָּדָה, וְלֹא
לְמַעַן, כִּי תְּמִימָה בְּשָׁמָן מְלֹא כָּלָמָּדָה.

וְאֵלֶיךָ גַּזְעָה עֲשֹׂת מִנְחָה, כְּחִירָה וְתִּמְךָה,

ס'ור במשועל הטהרה

איך אוחזים בזקיה ה' גלאוי "טהרה"?

בציר שלפנינו מתואר מסלול הטהרה של האשה - מעת קבלת חוסט, עד הנבייה במקוה: לאחר שחדרה האשה לראות וסת, יכולה להתחלף בתהילך הטהרה, הכוללת שלושה שלבים: א. בדיקת הפסיק טהרה. ב. ספירת שבעה ימים נקיים. ג. טבילה.

דרהינגו: תחילת יש לוודא שאכן פסק הדם באופן מוחלט [זהו בדיקת הפסיק טהרה], לאחר מכן סופרת האשה "שבועה ימים נקיים" - ביום אחד היא בודקת עצמה לראות שאכן היא נקיה מדם. לאחר מכן יש טובלת ב"מקווה טהרה". ועתה נגמר שלבים אלו בקערה אחד בלבד.

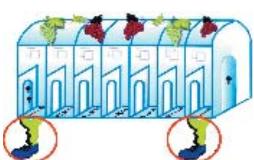

בכל הימים הללו, מעת שריאת הסתה וסת ועד שתטהר במקוה, אסורים בניין בקיום חי אישות, במגע, חיבור ונישק, ושכיבתה במיטה אחת. (ישנן גדרים נוספים, לבב ישלו חיללה באיסור, מבואר להלן בפרק זה).

בנין א' בין הימים "טהרה בזקיה" - ס'ור, מ'א [ג'ז] ג'ז לא זעיגן
אפיג' זעה זעון בזקיה, "היאקון" זעיגן עאנזא און אונזא זעיגן זעיגן זעיגן.

שלב א - בדיקת הפסיק טהרה
מטרתה: לבדוק שפסק הדם, כדי שתוכל להתחלף לסיפור "שבועה ימים נקיים".
זמן: ביום שבו פסקה לראות דם, לקראת סוף היום, לפני שתתקע המשם. ובתנאי שחלפו ארבעה ימים מעת שימושה עם בעלה.
אופן הבדיקה: רוחצת, לוקחת פיטסת بد לבן, ורק נקי [הנקרא "עד"]. ניתן לקנות עדים אלו במקומות ברוב רשות השוקן]. כורכת על האצבע ומכונינה עמוקה בעומק הנרתיק, בתנועה סיבובית ויטסנית לכל הדופן.
בעת הבדיקה: אם יצא העד ללא מראה אידומי כליל, יכולה היא לעבור לשלב ב. אך אם עדין יש מראה אידומי, יכולה לנסוט לרוחוץ שוב ולהזור על הבדיקה, כל עוד שלא שקהה המשם. אם עדין אין בידה בדיקה נקיה - תרחה בדיקה זו ליום המחרת.

שלב ב - ספירת "שבועה נקיים"
בעת, לאחר שעשתה בדיקת "הפסיק טהרה", יכולה להתחלף לסיפור "שבועה ימים נקיים". בכל יום, עליו לבדוק האם עכמיה פגמיים: פעם אחת בזקיה ופעם אחת לפני השקעה [באותו אופן של בדיקת הפסיק]. אם קשה לה לבדוק פגמיים ביום [בגון שיש לה ריגושים, פצעים וכדומה], תבדוק לכל הפחות שלוש בדיקות הכרחיות, ואלו הן: א. בדיקת הפסיק טהרה. ב. בדיקת היום הראשון של ה"שבועה ימים נקיים" [יום ל מהרת בדיקת הפסיק]. ג. בדיקת היום השביעי [יום הטבילה].

לאחר שתמנו שבועה ימים רצופים, בהם נמצא נקייה מדם, יכולה לטבול במקוה. זכרו! הטבילה תמיד תחול באוטו יום בשבוע של הפסיק טהרה.

דוגמא: עשתה הפסיק ביום שני [לפני השקעה] - טבילה לאחר שבוע ביום שני [אחר צאת הכוכבים]

שלב ג - הטבילה
לפני הטבילה, צריכה האשה להסיר מעלה כל דבר שחווץ בין הגוף למים, וכך יש להתרחץ היטב, לחופף את השער ולסרוקו היטב, ולהסיר כל כלולך [אף, עיניים, אונינים, צחצוח שניינים וכדומה]. סמור לטבילה תעין בגופה שהוא אכן נקי כראוי, תברך ותטבול.

נא כי אמי בזקיה הום: "אפַן אֲהַזְבָּה זֵיה גִּבְעָה?
כִּי אָמַת אֶתְבָּה זֵיה כִּי אֶתְבָּה כִּי אֶתְבָּה זֵיה" (אומג זעיגן זעיגן).

פרק א - מהו איסור נידה?

א. אשה שראתה וסת, הרי היא אסורה לבעלה, ואינה חוזרת להיות מותרת לו עד שתעבור את תהליך הטהרה, כפי שתתברר להלן.

ב. ינסם מעצבים נוספים שיכולה האשה להאסר על בעלה, ועליה לשאול רב מורה הוראה. כגון: א. אשה שאינה בימי המחוור, וראתה כתרם דם על בגדה או על גופה. ב. אשה שהרגישה הרגשה של יציאת דם, אף אם ככלפי חוץ לא נראה דם. ג. במקורה של בדיקה פנימית או הכנסת מכשיר כלשהו לנרתיק, ונמצא דם על המכשיר או על יד הרופאה או על הבגד. כמו כן ניתן לראות פרטי דין אלו בהרחבה בחוברת המורחבת "טהרה בהלכה ובאגודה".

ג. يولדה - בין אם ילדה ולד חי ובין אם הפילה, הרי היא נאסרת על בעל כבל אשה נידה.

ד. בזמן שהאשה נידה, אסור לבני הזוג לגעת זה בזו, ואףלו נגיעה סתם שאינה של חיבה, וכל שכן בנגיעה של חיבה בחיבור ונישוק וכיוצא. ולהלן (פרק ח) יבווארו הפרטים בהנוגות בעל והאשה ביוםיהם אלו.

ה. נשואה ופנוייה - איסור נידה שירק בין נשואה בין בפנוייה. ומאהר וככל הפנויות אין טובלות עד חופתן, הריחן נידות, ואסור לגעת בהן. ואף אם היא משודכת לו אסור לגעת בה, שככל שלא נשאת לו בחופה וקידושין, אינה אשתו ואסורה לו.

ו. תהליך הטהרה - בגמר הוסת, על האשה לבצע שלשה שלבים כדי שתטהר לבעל, ואלו הם: א. בדיקת הפסק טהרה. (יתבאר בפרק ב')
ב. בדיקות שבעה ימים נקיים. (יתבאר בפרק ג')
ג. טבילה במקווה טהרה. (יתבאר בפרק ד')

שלושת השלבים הללו, הינם הכרחיים לטהرتה, ואם תחסיר אפילו שלב אחד מהם, עדין היא אסורה כבתחילה.

"סוגה לשושנים" – וכי יש אדם סג [נעדר] שדוח לשושנים?! דרך העולם עקרים שdotיהם בקוצים ונדירים, לשיחים ונדרות ומה הוא סוגה לשושנים? אלו המועות שנמשלו לשושנים. לייד? היה מתازה לראות את עצמו בעתק חופטן, לפי שאין לו יום עולם חבל ממען, שהוא שמה עם אשוט. מה עשה? חוציא ממון הרנה, העזע חוטפ, נא להזיק עימה – אמרה לו: "לשוננה איזומה ראיינו [מראה] איזום של דם]", מיד פריש המעה! מי הפרישו ממלה? איזה נחש עקען? איזה עקלח חיקוק? איזה גדר בעיניהם? אלא דמי עורה שטנה (ויקרא י"ט): יאל אשה נגידת טומאה לא תקרבי". (קיטנא ל' תשאי)

אומר החפץ חיים זצ"ל: "מי שמתחזק על نفسه ומתגבר על יצרו שלא לעבר על איסור נידה, חשובים לו כאילו קיים מצוה בפועל. ואם היה והיר בוה כל ימי חייו – אין לשער ולהעריך כמה אלפי מצוות יתרבו לו על ידי זה... וביתור מזה, כשהוא גור באיזו מדינה שאנשיה פרוצים, ואצלם הופקר איסור זה למגורי, ומלייגים ממנו ומ Ashtonו שמחזקים במצבות התבילה בדת התורה, והם סובלים עלボן עברו מצות ה' יתברך – כמה גדול שכרם עברו זה לעתיד לבוא, וכמה יגדל שם בבודם לניצח. ודע שאף הלעג הוא אינו אלא בתחילה, אבל בהמשך הזמן יופסק הלעג, ואדרבה יתפרנס בעיניהם לתפארת, שהוא שומר דתו באמונה. ובוודאי יימצא אנשים שיתנהגו גם כן כמוותו, ואז בלבד ממה שיקבל שכר עברו עצמו, עוד יקבל שכר עברו כל אחד מהם".

פרק ב - הפסק טהרה

א. השלב הראשון לטהרה - ראשית עליה לודא שאכן פסק הדם, וזהו הנקרא 'הפסק טהרה', שמודדת על ידי בדיקה שפטק הדם, ובזה היא מתחילה את תהליך הטהרה. רק על ידי בדיקה זו תוכל להתחיל בספרית "שבעה ימים נקיים", כלומר, שבעה ימים שלמים שיהיו נקיים בודאות מדם.

ב. כיצד היא מודדת שאכן פסק הדם? על ידי שבוגר הדימום הינו בודקת את עצמה בדיקה פנימית, בבד הנקרא 'עד בדיקה'.

'עד בדיקה' הוא: חתיכת بد לבן, נקי, דק ורך. [ניתן לנינות חביתת 'עדים' מוכנים ברשומות השיווק או במרקאות], אלם אפשר לשמש גם בכל פיסת بد שהוא לבנה, דקה, רכה ונקייה].

ג. זמן הבדיקה הוא לקרה סוף היום, החל כשבתיים לפניה שקיעת השימוש, ועד השקיעה. [זמן השקיעה וצאת הכוכבים, מפורטים בלוחות שנה]. ואם כבר הגיע הלילה [צאת הכוכבים] ולא בركה - יש לבצע את הבדיקה למחרת.

ד. צורת הבדיקה - קודם הבדיקה טוב שתרחץ את אותו מקום וסבבתו, ותשתכל על ידיה היטב שאין מלוכלכות. לאחר מכן תכורוך את העד על עצבה, ותכניסהו בעומק הנרתיק מכל שבאפשרותה ולא די שתכננסנו מעט]. וכשהעד בפניהם תסובב אותו סיבוב מלא בכל דפנות הנרתיק ובכל הפיניות. (وطוב שבעת הבדיקה תניח את רגלה האחת על מקום גבוה כשפת האמבטיה, ואת רגליה השנייה על הארץ).

ה. התבוננות بعد - לאחר הבדיקה התבונן بعد, אם הוא נקי לגמרי, רהינו שאין בו מראה אדמוני בכלל, הרי זו הוכחה שפסק ממנה הדם, ועתה היא מוכנה לשלב השני של טהרה - לטפר שבעה ימים נקיים. אבל אם אין נקי לגמרי מאדמומית, תשטוף שוב את המקום, תמתין כמה דקות ותבודוק: אם יצא העד נקי, הרי עתה היא מוכנה לספרית השבעה נקיים. ואם לא נמצא העד נקי, יכולת עד השקיעה לחזור ולבודוק שוב ושוב עד שייצא נקי. ותמתין מעט בין בדיקה לבדיקה, כדי שלא יכאב לה מחמת ייבש המקום. ואם היא רואה לפיה הבדיקות שהמקום עדין מדרמים, תדרח את הבדיקה למחר.

ו. יש לה התבונן היטב בעד הבדיקה על כל חלקיו, כי פעמים והמראה נראת טהור, אך ישנה נקודה קטנה אדמומית שאינה נראית לעין בסירה שטחית מבלי התבוננות.

ז. מראות הדמים - יש לדעת, כי מראה בצבע אדום אפילו בהיר או שחור - הוא מראה טמא שפוסל את הבדיקה. מראה בצבע: צהוב, יוק, לבן, אפור - הוא מראה טהור. ואולם מראה בצבע חום, כתום - תשאל רב מורה הוראה. (ראה רשימת רבני מורי הוראה בתחילת החוברת)

ח. אם המראה אינו טהור בודאי, חייבים להראותו לרבי שורח אם הוא טהור או טמא, ואין להחמיר או להקל מספק.

ימי הדמנת קודם בדיקת 'הפסק טהרה'

ט. ביארנו שבדיקה 'הפסק טהרה', נשנית ביום שבו פסק הדימום. אולם ישנים מקרים שבהם למרות שפטק הדימום, אין לאשה לעשות 'הפסק' באותו יום, אלא עליה להמתין

יום נוסף או יותר. ובдинyi המתנה זו יש הבדל בין מנהגי הספרדים לאשכנזים.

בנות ספרד יכולות לפסק בטהרה באותו יום שפסק הדימום, בתנאי שעברו ארבעה ימים מיום שימושה עם בעלה.

למשל: שימושה עם בעלה במצואי שבת, והתחילה לראותם ביום ראשון, אף אם נפסק הדם ביום שני או שלישי, עשוה 'הפסק טהרה' רק ביום רביעי לפני השקיעה.

בנות אשכנז, עליהן להמתין חמישה ימים מעת התחלת ראיית הדם, אפילו לא שימושם האחרונים, ולאחר מכן עשוה 'הפסק טהרה'.

למשל: התחילה לראותם ביום ראשון, אף אם נפסק הדם ביום שני או שלישי, עשוה 'הפסק טהרה' ביום חמישי לפני השקיעה, אף על פי שלא שימשו.

טהרה ציל' ממונות

תושבת עיר קריית שמונה, אם לששה ילדים, הקפידה על טמירות הטהרה. ערב אחד, בתקופה בה שורת בעלה במילאים, הוא העלה לקבל כמה שעות של חופשה, ושם פעמיו אל ביתו. היה לה הפתעה עצומה, אלא שלצעירה קרה דבר לא נעים – בעלה דרש ממנה, אך היא סירבה בטענה כי רק מחר עליה לטבול, ובינתיים הדבר אסור. הבעל התעקש, אך האשה עמדה על שלה למורות בעסו הגדול. הוא עזב את הבית, כדי לחזור לצבעא, ובדוק אז החל מותח של קטישות לדחת על העיר. ביציאתו קרא הבעל, שלא כדי לודת למקלט בגלל הסכנה ליצאת החוצה. אולם משומם מה האשה החליטה בכלל זאת להוריד את הילדים – שנים שנים למקלט. כאשר כולם היו במקלט, פגעה קטישה פגעה ישירה בבניין מגוריהם, וכל דירותם עלתה באש!

הבעל, שהיה עדיין קרוב לביתו, העיף מבט לעבר הבניין, וקפא על מקומו בראותו את לשונות האש הפורעים מן החלונות. ברגע אחד חרב עליו עולמו, הוא היה בטוח שאיבד את אשתו המסורה וששת ילדיו הנחמדים. פרץ בדיעת מותירה אל ביתו, בתקוה שאולי יוכל להצילו ממשהו. כשהגיע, נודע לו על גודל הנס – משפתחו ניצלה ממונות. הוא הבין כי יד ה' הייתה זאת, והנס התתרחש בזכות עקשנותה ומסירותה נפשה של אשתו למצוות הטהרה. (תיבות הטהרה)

פרק ג - שבעה נקיים

א. שלב השני לטהرتה - אחר שעשתה 'הפסיק טהרה', מגיע השלב השני - ספירת שבעה נקיים, שסיומה סופרת שבעה ימים שלמים ורצופים, שייהיו נקיים מכל דם שהוא.

ב. כיצד סופרת? ספירת השבעה נקיים מתחילה למחരת יום ההפסיק טהרה, אך שיוום ההפסיק אינו מממן השבעה.

למשל: אשה שעשתה הפסיק טהרה ביום ראשון קודם בלילה] למנות את היום הראשון מהשבוע נקיים, ועד למחירת ימים שני[בערב, הרי עבר יום אחד. ניש לזכור, כי בהזדמנות מהלילה ואחר כך מגיע הימים], בצעת הכוכבים [יום שני בלילה] מתחילה היום השני של השבעה נקיים, ועד למחירת, וכן הלאה. עד שבמוצאי שבת מתחילה היום השביעי, ומסתויים ביום ראשון בערב. ואמ עברו עליה כל שבעת הימים נקיים לגמרי מדם, טובלת בלילה שלישי [יום ראשון בלילה] במקורה טהרה, והרי היא מותורת לבעה.

נמצא שתמיד תחול הטבילה באוטו יום בשבוע שפסקה בטהרה. ובגון: אם עשתה הפסיק טהרה ביום שלישי לפני השקיעה, תטבול בשבוע הבא ביום שלישי אחורי צאת הכוכבים. וכן אם עשתה הפסיק טהרה ביום שבת לפני השקיעה, תטבול בשבוע הבא במאוזאי שבת אחורי צאת הכוכבים.

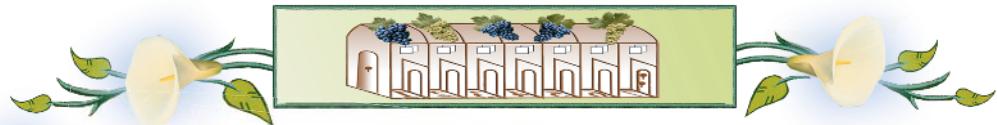
ג. בדיקות - בכל יום מימי השבעה נקיים צריכה האשה לבדוק את עצמה פגומים ב'עד בדיקה' [בצורת הבדיקה של הפסיק טהרה, מבואר בפרק ב'אות ד'], בדיקה אחת בבוקר בקומה משנותה, ובדיקה אחת בערב קודם השקיעה. ואולם אשה שמתחילה לשמר את דיני הטהרה, ורקשה עלייה לבדוק פעמיים בכל יום, יש להקל לה זמנית לבדוק בדיקה אחת ביום הראשון, ובדיקה אחת ביום השביעי, מלבד בדיקת ההפסיק טהרה. והוא הדין לאשה שירותי הבדיקות גורם לה עצר רב, או שיש לה פצע באותו מקום, או שרגילה היא לראות כתמים.

נמצא שישנן שלוש בדיקות הכרחיות להיליך הטהרה, שבעליהם לא תוכל האשה להיחtar לבעליה: א. בדיקת ההפסיק טהרה. ב. בדיקת היום הראשון מהשבוע נקיים. ג. בדיקת היום השביעי.

ד. אם באחד מימי השבעה נקיים, ראתה האשה על עד הבדיקה מראה שאינו טהור, הרי שככל אותן הימים שספרה עד כה בטלים, וצריכה לעשותשוב 'פסיק טהרה', ולספור שבעה ימים נקיים שנית.

נneed לארוך סגנון טעינה עד לניאו, המוכרת אוקטנול
 אציין, נאצטן, נטריאן, נטראנס, נטריאט, נטראנין. אך נead אל
 המוכרת אינטן נזעך סטיגר גנני סטלטינט זיבס ואן ג'ז'
 אלאנט, וואטני יי הדרגה היל זילטינט זיל ג'ז' זיל נטראנין
 זיל נטראנין. היל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל
 זיל נטראן
 זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן זיל נטראן

ASHET HAPROFESSOR HAGOI SHOLOVAT LIMKOHA...

סיפור הרב ינון יונה שליט"א, שבעת טיסה מעיר לעיר בארץות הברית, ישב על ידו גוי, אשר הסתכל והחטןין בספר הגמרא שלמד בו הרב. כאשר סגר הרוב את הגמרא, סיפר הגוי לרוב שהוא פרופסור אשר חוקר כבר כמה שנים, ביחיד עם עוד כמה אנשים, את "דת היהדות". הוא אמר שה"פרויקט" האחרון שלהם היה המצווה של טהרת המשחטה. הם חקרו שנתיים את הדבר, ו"גילו" שהמצווה הזה היא הדרך הכי משוכנעת היום לשמר על היחסים בין בעל לאשתו ועל האשאה בכלל. הוא ציין שע...:

א. בד כווננה שימושיים בו לבדיקות [עד בדיקה], בודק ומוחטא את המקום.

ב. שבעת הימים הנקיים מרפאים את האשאה.

ג. המים מרפאים ומרגיעים.

וסיים: "בגלל זה אשתי טובלת כל חודש!"

מעניין, שהבדיקות שאשאה עושה ממש שבשבעת הימים, ואשר מקורן הוא הלבתי בלבד, בסופו של דבר מביאות גם תועלות מרובה לבריאותה של האשאה. לפעמים מתגלים כתמים בשבעת הבדיקות, וכתמים אלו מוחאים סימפטומים למחלות הדורשות טיפול, והן מעוררות את האשאה לgeshat אל הרופא. לא פעם נשים נצלו מסכנות חמורות עקב הבדיקות.

ד"ר ב. בנת: "זהירות בדיני טהרת המשפחה והבדיקות, משמשת פעולה הגיננית גדולה, בגילוי מוקדם של סימני מחלות נשים, הקשורות בזיהם דם, ובכך מאפשרת טיפול בראשית התפרצונות. כגון: מiomה, סרטן, תפיחות שונות, מיטריטיס, ועוד". ה' יצילנו.

ашה אחת הגיעה אל פרופסור בבית החולים הדסה הר הצופים, ואמרה לו שהיא הופנתה אליו על ידי הרוב, מפני שהרב איבחן על פי הסתכבות עברי הבדיקות שלה, שיש לה, פצע עמוק. הפרופסור הנכבד הביע את רוגזו על "הרבעים האלה, שרצוים להנחות אותי הפרופסור המומחה, בתחום עבדותי". הוא בדק ביסטודיות כדי "להוכיח" שהרב לא צודק, והוא המום נאשר באמות מצא פצע. הפרופסור הודה ואמר לאשה, שבאופן רגיל הפעע היה מתגלה בשלב מתקדם מאוד, שאז כבר קשה לרפאותו. (וזורכה לטהרה ע' 24)

פרק ד - הטבילה

א. השלב השלישי לטהרתה - לאחר שעשתה הפסיק טהרה, וספרה שבעה ימים נקיים מדם, מגיע השלב השלישי לטהרתה, והוא הטבילה במקוה טהרה.

ב. זמן הטבילה הוא בתום היום השביעי למספרת השבעה נקיים, לאחר עצת הכוכבים, ולא קודם לכן.

ג. ההכנות לטבילה - הטבילה צריכה להיות בגוף נקי, ולא שום דבר החוץ בין לבין המים. על כן קודם הטבילה תתכונן בנחת ובמהנות: תרחץ גופה במים חמימים, תחפוף את ראשה, תסרק את שעורותיה היבש שלא יהיה בהן קשרים וסיבוכים. תנקה ביסודות כל לכLOOR שבוגפה [אף, עיניים, אוזניים, טבור, ציפורניים, אצבעות הרגליים וכדומה], תצחצח שניים בمبرשת וקיטומים, ותסיר כל גוף זר מעלה, כתכשיטים, עדשות מגע וכיוצא.

ד. זמן ההכנות - ההכנות לטבילה תהינה סמכות לטבילה. ולא תתעסק בפעילויות בדים אחרים, שמא תסיח את דעתה ותיגע בדברים חוצצים. וכך גם יתיר שתוכין את עצמה בחדר המוודה לכך במקוה, ותטבול מיד בגמר ההכנות.

אם לא מתאפשר לה לעשות את ההכנות סמוך לטבילה ממש, כגון בערב שבת וכיוצא, תעשה אותן בביתך בכל היותר מאוחר. ובלבד שתקפיד לחזור ולהתבונן שוב בגופה ובشعורותיה סמוך לטבילה.

ה. זירות מדברים חוצצים - ביום הטבילה לא תתעסק בדברים חוצצים שקשה להסתירם, כגון לא תלש בעץ, ולא תאכל בשר ועוף, מפני שהם נדבקים בין השיניים, וטוב שלא תאכל כל מאכל שנדבק בשיניים, כמו פירות הדר, תירס, פופקורן וכיוצא. ומכל מקום בסעודות שבת וחג שיש מצوها באכילתבשר, מותר לה לאכול בשר, רק שתזהר קודם הטבילה לנוקות היבש בין השיניים. ודוגמ, או מרך שהתבשל עם בשר, מותר בכל אופן.

ו. אשה שמרחה על ידייה "חינה", או שהתכלכו ידייה בתבלינים וכיוצא, תשתדל להסיר את הכתם על ידי אצטון, מיץ לימון או מעט אקונומיקה וכדומה]. ואם לא הצליחה להסירו - איןנו חוצץ, מאחר ואין בו ממשות אלא מראה בלבד. אבל אם התכלכו ידייה מדבר שיש בו ממשות, כDEM יבש או צבע, סייד וכדומה, תסירחו, ואם נשאר רושם בלבד, איןנו חוצץ וכיולה לטבול.

ז. ציפורניים - נשים המגדלות צפרנihan וצובעות אותן לניי [לק], נIRON ללמידה את חשיבות גזיות הציפורניים קודם הטבילה. ואולם אשה שקשה לה לגוזן, אין למנעה חס ושלוט מלטבול, רק שתקפיד לנוקות היבש תחת הציפורניים. וכמו כן תשים לב שאם נמחק מעט מהצבע שעל הציפורן, הרי זה חוצץ כיון שהדרך להקפיד שלא ללכט בעקב שאין מושלם, ועליה להסיר את הצבע או לצבעשוב את הציפורן בשלמות. והוא הדבר בצדpornim מודבקות, שתעשה להם מילוי בזמן שמקובל לעשותו.

ח. ברכת הטבילה - קודם הטבילה בשעומדות בחלוקת וראשה מכוסה, תעמוד בחדר הסמוך למקוה, ותברך: "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, ונזננו על הטבילה". תפshoot את חלוקה מיד ותtblול כל' שום הפסק ודיבור כלל.

רוב בנות אשכנז נהגות לברך בתוך מי המקוה, לאחר שטבלו טבילה אחת, ולאחר הברכה טובילותשוב.

ט. צורת הטבילה - בשעת הטבילה צריך שוגפה יהיה רפואי, כדי שייגיעו המים לכל מקום בגופה. על כן, תתכווף מעט, ותרחיק את ידיה מעט מגופה, וכן תרחיק את רגליה מעט שתהיינה מפושקות כבשעת הליכתה. כמו כן, לא תעצום את עיניה בחזקה אלא ברפיון. ולא תסגור את פיה בחזקה, שאם תעשה כן לא יבואו המים על שפתיה, אלא תשיק שפתיה בצורה ביןנית. ולא תדק את שיניה חזק. ולא תסגור את ידיה בחזקה. כמו כן, תזהר שלא תכנס שערה לפיה בטבילה, לאחר שאורתה שערה לא תבוא במגע עם המים.

ニיעל מן האש בזכות המים

מורים מבית ים קבלה על עצמה לשמור טהרת המשפחה. והנה יום למחירת טבילה במקוה, הגיעו לביתם בנה הגadol שהיה בשירות עבאי. היא הופטהה מאד לזראותו, שכן ידעה שבאותו יום הוא אמרור להיות בתורנות. הבן היה נרגש מאד, וסיפר לה מדוע הגיע הביתה לביקורו: "אמא, ניעלתי ממומות, ולכן קיבלתי שחזור להיום, לחלק עימכם את החיים שעברתי. אתמול באמצע הלילה התעוררתי לפתע מתוך תחושה של עצמא גדול, עד שלא יכולתי להירדם שוב. יצאתי משק החניה שלי, והלכתי אל חדר האוכל לשחות. כאשר פניתי לחזור לחדרי, שמעתי מתרוך החדר קולות של המולה גדולה. נכנסתי, וכל חברי קפזו עלי וצעקו: 'מה hic'in ענתת לך? הינו בטוחים שלא נראה אותך יותר', 'מה קרה?' שאלתי, והם ספדו: 'שמענו פיצוץ אדיר והתעוררנו, והנה אנו רואים שאתה השינה האיש שרך עולה באש - קליע נפלט מרובה של חיל אחד, וחדר היישר אל שך השינה שלך. הינו בטוחים שקרה לך משהו? מתברר, שתחשות העימאון העיליה אותן ממומות'."

בשיעור מהרים את הסיפור, זיגו מעין דמעות, ואמרה: "הקב"ה משלם מידת נגד מידת. אתמול הלכתי לקאים מצוחה יקרה במים, והקב"ה הציל את בני מהאש על ידי המים". (נתיבות הטהורה עמוד 225)

לע'ה: דילאנו כי ועבנש הינען בעקבות נסחיה. אך נון ענן
על סעג'ו גאנז אונז, אונז או גאנז גאנז אונז לאו פֿעַקְין
בעקבות נסחיה. ופֿעַקְין לא פֿיקָה בעיגן גאנז אונז?

תשובה: חז"ל אמרו כי "ליצנות אחת - דוחה מהה
תוכחות". לצערנו, אנו רואים זאת באופן מוחשי
בנושא המקוואות. בתקשות וברחובות מותייחסים אל
נושא זה בליצנות ריקנית, אשר מעמידה את המקרה
כאיזו אמבטיה ציבורית מלוככת, שה"דוסיות"
הפרימיטיביות מתרחשות בה מיד' חדש. כלה
קיובוצינית סייפה, כי לפנינו נישואה הזיהרו אותה
חברי הקיבוץ שלא תלך להירשם ברבנות לשושואין
- "כִּי יִכְרֹחֶוּ אֶתְךָ לְטַבּוֹל בְּמֵי בִּצְחָה" ...

על האבסורד שבטענות אלו, העיד מי שהנתנסחה
בזהלכה למקום. המקום אינו רק מקום נקי
osenitri, אלא על פי רוב, המקום המצוים
באים בניוים ברמה גבוהה ואיכותית, שאינה
מבישת אף בתיה מלון. על רמת הנקיון וההיגיינה
שבמקוואות הטהרה נוכל להיווכח על פי העובדות
הבאות:

✓ במקומות הטהרה יש פיקוח תמידי של משרד
הבריאות.

✓ המים במקומות מכילים "ברום", שהוא חומר חיטוי
מעולח.

✓ המים במקומות מוחלפים בתדריות גבוהה על פי
מספר הטבולות, כך שיש מקוואות רבים שמחלפים בהם
את המים מדי יום ביוםו.

✓ לפני שהאשה נכנסת למקרה היא מחויבת על
פי ההלכה לרוחץ היטב את כל גופה במים חמימים
וב��בון, לחופף את שערת ראשה ולסרוק בקפנדות,
ולוזיא שאין על גופה כל שערה או כלול. [באיו
בריכת שחיה, סניטריית לכל שתאה, יש נהלי נקיון כאלו!]

✓ זמין שהיית האשה במי המקרה הוא קצר מאד
[לעומת זאת בבריכת שחיה שוהים זמין ממושך, וביתנים
הגוף מפריש זיעה].

✓ ישנן נשים החושבות, שמי המקרה מלוכלים בגלל
העובדיה שמרקם במים גשמיים, ולכך קשה להחליפם,
במיוחד בקיין. לאלו נסביר, שהמים שהאשה טובלת
ביהם אינם מי גשמיים, אלא מי עיריה רגילים. מה
שנותן להם את המעדן של "מקרה" הוא "השקטם"
עם בור של מי גשמיים, כמותואר להלן.

✓ הנקודות המינימלית הדורושה למקרה כשר היא 40
סאה [כ- 50 ליטר], ובכמות מים כזו יתבטל כל חומר
ארטי (ד"ר יעקב סמיטלין, חבר באיגוד הרפואי של ניו יורק).

מקוואות ברחבי העולם

אלמא-אטא, קוזחסטן

מנהיים, גרמניה

רומא, איטליה

לאס-ווגאס, ארצות הברית

אין תחליף!

אשה שחוותה להיעדר באםבעיה, למי היא דומה?

לאוthon פצ'ינט פרימ'יבי אס'יר תודה, שנתן במתנה לרופא המרפא בו - בקבוק עם חומר נזולי. "מה זה?", שאל הרופא, והפצ'ינט השיב בגדאו: "שמעתי לך כי אתה נהג לשוטף את ידך בחומר נזולי לאחר כל טיפול. אולם חומר זה שאתה משתמש בו ריחו חריף למדי, لكن החלטתי לתת לך במתנה תחליף מצוין - מי בושם והדרים, המותרים את היד רעננה ובעלת ניחוח נעימים!"

נו, מה רע בתחליף הזה? החשובה ברורה. אותו פצ'ינט מודע רק לתוצאות הנראות לעינו - י"ם רעננות וריחניות. אולם הרופא מודע גם למה שאינו נראה, אך ק"מ בזדאות גמורה - אלו הם הח"דים, שرك חומר חיטוי. איכותן יועל להشمידם באופן מוחלט.

האםבעיה והמקואה - מבחינה חיצונית אין הבדל ממשמעות ביןיהם: כאן יש מים, וככאן יש מים. אולם בORA עולם הצבי בתורה על הבדל מהותי בין המים האלה למים האלה:

"**אך פָּעֵן, נבוֹ מִקְוָה פַּים - יְהִי צָהוֹר**"

(יקרא פרק יא פסוק ל)

רק מקואה כשר יכול לטהר, ולא שום מים אחריהם! האםבעיה טובה לנקיון הגוף, אולם לטהרתו - יועל אך ורק מקואה. כפי שכתב הרמב"ם (הלכות אישורי ביתה פרק יא הלכה זז): "אין האשה נישרת עד שתטהר במי מקואה כשר... אבל אם רחצה במורחץ, אפילו נפלן עליה כל מיםות שבועלם - הרי היא אחר הרחיצה כמו שהיתה קודם קודם הרחיצה".

מהו "מקואה טהרה"?

מקואה הוא מקום שבו קווים [אסופים] מים טבעיים, שלא נתקו מן הקרקע, אשר מכיל לפחות 40 סאה = כ-557 ליטר.

המקוואות המצוינים ביום

מקואה טיפוסי ביום נראה כך: בירכת מים קטנה, מדרגות נוחות מובילות לkrakuitah, והוא רחבה דיה שיוכלו לעמוד בה בנותות המירביה. המים ב"בריכה" זו מוחלפים בתדירות גבוהה ומחוממים לטמפרטורה נוחה. אולם ההבדל העקרוני והיסודי בין בירכת שחיה לבין בריכה זו נועז במייל גדול של מים, הסמוי מן העין, וצמוד למקואה הטהרה. מיכל זה [הקרווי "בור" או "אוצר"] מכיל מי גשמי טבעיים, המתחרבים אל מי הבריכה באמצעות נקב שאפשר לראות במקואה, מתחת לקו המים. באמצעותו מושקים [מתחרבים] מי האוצר הטבעיים עם מי הבריכה, בחיבורם הופכים הם לישות אחת, וזה "בריכה" הופכת ל"מקואה טהרה".

פרק ה - הנגגות בני הזוג בימי הנידזה

א. סייגים - בימים שהאשה אסורה לבעל, מלבד מה שאסורים הם בתשmisח, בחיבוק וניסיוק ושאר גניות, קבעו רבותינו "ל שעלהם לנ Hog בכמה הרוחקות נספות כדלהן". הרוחקות אלו נקבעו כתזכורת וסיג על מנת שלא יבואו להיכשל חילילה בדבר עיריה.

ב. מסירת חפצים - לא ישיתו חפץ מיד ליד שהוא יגעו זה זהה, ולכון אם ברצון בן הזוג להעביר חפץ לשני, יניחו על מקום שהוא, או יזרקו באוויר. ואמנם חפץ כבד שקשה להרימו בלבד, בעגלת תינוק וכיוצא, מותר להרימו יחד, רק שיזהרו שלא לגעת אחד בשני.

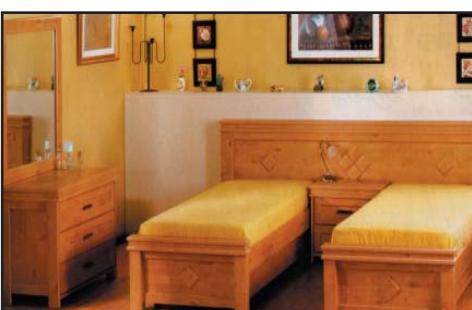
ג. שירות - מותר לבעל לשימושו קול שירות של אשתו נדה, ובפרטCSI צורך, כגון שירות לתינוק להרגיעו או בשירה עמו שירי שבת. [כמובן כשאין אנשים זרים שומעים].

ד. שירות משקה - לא ישתה הבעל משקיה משקה של אשתו, שבכך יש ביטוי לקרוב דעת והתרצות, ועלולים להמשך לדבר עיריה. אבל מותר לו לשותותם שלא לפניה, כגון שיצאה לחדר אחר, וכן כשההורק המשקה לכוס אחרת, או שהוסף מעט על המשקה, או ששתה אדם אחר לאחר האשיה, שבמקרים אלו אין קרובה דעת כל כך. ואמנם, לאשה מותר לשותות את שירות המשקה של בעל בכל אופן, כיוון שאין דרכה לרצות את בעל, לדבר עיריה. [ומנהג בני אשכנז לחמיר גם שלא יאכל הבעל שירות מאכל של אשתו, וכך להם יש להקל בכל המקרים הנה].

ה. אכילה בשולחן אחר - אכילה משותפת מקרבת את הלבבות, ועלולה להביא להיסח הדעת מאיסור הנדה. לכן כאשר אוכלים בני הזוג בלבד בשולחן אחד, עליהם לעשותו איזשהו היכר לתזכורת, כגון שניינו על השולחן ביןיהם חפץ מסוים שאין דרכם להניחו על השולחן בסעודה, כמו טבעת, מפתח, קופסת גפרורים וכדומה.

ו. אכילה מקURAה אחת - אין לבני הזוג לאכול ישירות מקURAה אחת שניהם בלבד. ולכון, כאשרה של חתיכות אבטיח או מילון מונחת לפניהם, לא יאכלו ממנה ישירות, אלא כל אחד ייטול את החתיכה ויניחה בצלחת שלפניו ויאכל.

ז. שכיבה במיטה אחת - אסור לבני הזוג לשכב במיטה אחת, גם אם המיטה גודלה ורחבת כמייטה זוגית, וכל אחד מתכסה בכיסוי נפרד, ולא נוגעים זה בזה. על כן, ראוי לכל זוג לרכוש "מייטה יהודית" המורכבת משתי מיטות שניתן להצמידן או להפרידן כפי הצורך, ובזמן שהאשה נדה יקפידו לחתת רוחן ניכר בין מיטות הבעל למיטה האשיה. ואם אין להם מיטה כזו, אסור בכל אופן לישון יחד על מיטה זוגית, וכך לא יועיל לחת איזשהו חוץ ככריית או שמייכה מוקפלת ביניהם, אלא אחד מהם ישן במיטה אחרת.

ח. ישיבה ושכיבה על מיטה האשיה - לא ישב הבעל ולא ישכ卜 על מיטה של אשתו אפילו שלא לפניה. אבל אם אין המיטה מוחדת لها, כגון ספה שפעמים הוא שוכב עליה ופעמים היא, מותר לבעל לשכב שם אפילו בפניה.

פרק I - פרישה בעונת הוסת

א. מכיוון שאיסור נידה חמור מאוד, הזהירו חז"ל לפרש מקומות יחסית אישות, ב"עונה" נוים שלם אוليلת שלם, ויבורר להלן באות דן שבאה אמוראה להתחילה לקבל את וסתה, [אף שעדרין לא קיבלה], כדי שחש ושלום לא ימצא בשבעת התשמש תקבל האשה וסתה, וחיליליה יכשלו באיסור ברת. ובעונה זו גם לא ישנו במיטה אחת, אך מותרים בחיבור ונישוק, כל עוד שלא קבלה וסת.

ב. אשה שיש לה וסת קבוע - ככלומר שהוסת שלה מגיע בזמן קבוע, כגון שמקבלת בתאריך קבוע לחודש העברי, או שרגילה לראות בהפרש ימים קבוע בין וסת לוסת, כגון כל 32 יום, והוסת מגיע באופן תמידי ביום או באופן תמידי בלילה, הרי היא יכולה לצוף את עונת הוסת הbabah שלה במדויק, ובעונה זו יפרשו בני הזוג.

ג. אשה שאין לה וסת קבוע - ככלומר שאין לה תאריך או זמן קבוע שבו היא מקבלת וסת, ופעם רואה לאחר 28 יום, ופעם לאחר 32 יום, ופעם לאחר 31 يوم, מאוחר ואין אפשרותה לקבוע בוודאות متى היא העונה שבה היא תקבל את הוסת הבא, קבוע לה חכמים שלוש עונות سبحانן קיימות סבירות גבוהה יותר שתקבל וסת, ובhan תפירוש מבעה. ואלו הן:

1. **עונה בגיןונית** [ممוצעת] - הזמן הממוצע אצל הנשים בקבלה הוסת הוא פעמי שלושים ימים, לכן קבוע חכמים שתפרקוש ביום השלישי לאחר העונה, שאז יש סיכוי רב יותר שתקבל. למשל: אם קבלה וסת בפעם השלישי הבא ביום א' לחודש ניסן, סופרת שלושים يوم מיום א' בניסן, ופורשת ביום השלישי שהוא ל' בניסן.

2. **עונת החודש** - לאחר ולמהלך הירח יש השפעה על קבלת הוסת [ואכן ישנן נשים, שמקבלות וסת בכל חודש בתאריך עברי קבוע, בין בחודש מלא ובין בחודש חסר], אך קבוע חכמים שתפרקוש באותו תאריך עברי שבו קבלה בפעם השלישי. למשל: אם קבלה בא' בניסן, פורשת בחודש הבא בא' באיר. ואם קבלה בכ' בכסלו, פורשת בחודש הבא בכ' בטבת.

3. **עונת הפלגה** [מרחיק, הפרש] - במקרים רבים, נימי הדם שברחם מתמלאים במשך מספר ימים מסויים, ולאחר מכן מכון "מתפוצצים" ונפלטים בצורת המחוור החודשי. לכן קבוע חכמים שתפרקוש בעבר מסטר הימים כפי הפרש הימים שבין שתי ראיותיה האחרונות. למשל: אם הפרש הימים בין הראייה האחרונה לראייה הקודמת לה הוא 28 יום [כגון שראתה בפעם השלישי הבא ביום כ"ח בניסן, וקדום לכן ראתה ביום א' בניסן], אז עליה לספור כעת 28 يوم מהפעם השלישיה שקיבלה וסת, וביום העשרים ושמונה [כ"ה באיר] היא פורשת.

חודש אדר												לדומגיא:																
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טו	זוויח	יט	כ	כאביב	בגד	בדכה	בו	בזבחבט					
29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
חודש ניסן												לדומגיא:																
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טו	זוויח	יט	כ	כאביב	בגד	בדכה	בו	בזבחבט					
28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

חודש אירא - זמני הפרישה

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	ז	ו	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	ז	כח	כט

32 31 30 29

למי הפנייה כוואז גווי ימי:

עונה ביןונית - בעבר שלושים יום מתחילה הראייה של החודש הקודם [ג' בניסן].

עונת החודש - באותו תאריך עברי של החודש הקודם - ג' לחודש.

עונת הפלגה - הפרשי הימים שבין הראייה האחרון הקודם [א' באדר], הינו 32 ימים. סופרים 32 יום נספחים מיום ג' בניסן ומגעיהם ליום ד' באדר.

זמן הפרישה - הפרישה היא משך "עונה" אחת - יום שלם או לילה שלם. ודבר זה נקבע לפי ראייתה האחורה: אם התחלת לראותות בעונת לילה, תהיינה שלוש הפרישות בחודש הבא בעונת לילה, ואם התחלת לראותות בעונת יום, תהיינה הפרישות בעונת יום.

ה. הבדיקה - לקרהת סוף העונה, אם עדין לא ראתה דם, תבדוק את עצמה ב'עד' בדיקה, לוודא שאינה מדממת. ואם היתה עונתה ביום, תבדוק בסוף היום סמוך לשקיעתה. ואם היתה עונתה בלילה, תבדוק קודם שתלך לישון. אם יצאת הבדיקה נקייה מדם, מותרים בני הוגם בתשמש בוגמר העונה, עד לעונת הפרישה הבאה או עד שתתקבל וסתה.

ו. לוח שנה עברי - כדי לחשב נכון את זמני הפרישה, על האשה להיעזר בלוח שנה, ולציין בכל חדש את התאריך שבו קיבלה את סותה, ובאיזה עונה, ביום או בלילה, וברור שככל ההתייחסות בהלכה לזמןן קבלת הוסת, היא לפני התאריך העברי, אבל לתאריך הלועזי אין יחס בהלכה כלל. וכמו כן, חשוב לציין, שלאפי התאריך העברי היממה מתחילה מהليلה ואחר קר מגיע היום, כמו שבת קודש, והוא ליל ראשון. על כן, אם יומם שבת, ובלילה שאחריו [מוצאי שבת] כבר יצא האהבה, והוא ליל ראשון'. על כן, אם קיבלה וסת ביום ראשון ו' בניסן בלילה, הרי שתוציא לה בלוח השנה: קיבלתי ביום שני' בניסן, בעונת לילה. כי הלילה של יום ראשון הוא ליל שני' שהוא תחילת יום שני'.

ז. מדיני כלה ☈

א. הכנה לחתונה - קודם החתונה צריכה הכללה להכין עצמה בשלושת שלבי הטהרה שהתבארו לעיל פרקים ב. ג. ד, 'הפסיק טהרה', 'ספרית שבעה ימים נקיים' ו'טבילה במקואה'.

ב. כלה בתוליה - דם הבתולים היוצא בעת קיום יחסי האישות הראשונים, אסור את הכללה על החתן. ואולם כל עוד שaber החתן בפנים, אין ערך לפירוש, אף שיוצא ממנו דם, נמה שכן במקרה שאהה הגישה חס ושלום בשעת הביאה שיצא ממנה דם, על בעלה לפרש ממנה באבר מות[...]. אך כאשר יצא האבר למורי, הרי היא נאסרת עליו מאותו רגע, ואסור לו לנגע בה או לישון עמה במטה אחת, יונהגו בדינין החרוקות שבין בעל לאשתו נדה המבוירים לעיל, עד שתסתיים את שלושת שלבי הטהרה. ובמקרה שלא יצא דם בביאה הראשונה, או במקרה שיצא דם בבייאות הבאות, ישאלו רב מורה הוראה, וכਮבוואר בחובות המורחבת "טהרה בהלכה ובאגודה".]

תם ונשלם שכח לאל בורא עולם

חפלה לאשה ליום העבילה

'ה' רצון מלפני אב הרחמן שמשרת שכינתן
במי ובין בעלי, ותיחד עליינו שמר הקדוש, ותנני
בלבנו רוח טהרה וקדושה, ותרחיק ממנו כל
מחשבות ורהוריות רעים. ונתן לינפש זהה ובראה
במי ובין בעלי, ולא נתן עוניינו בעומם אדם בעולם,
כי אם עיני בעבili ועיני בעל'i ב'. ויהי בעני
אילו אין אדם טוב ופה ובעלן חן בעולם כמו
בעבili. וכן אהיה בעני בעבili כאילו אין אשיה יפה
ובבעלן חן והגונה כמותו, והוא כל מחשבותיו ב'
ולא בעומם ברירה אחרית בעולם. ויהי רצון מלפני
שיהיה זיווגנו עולה יפה, באהבה ואחותה שלום
ורעות, ביראת שמים ויראת חטא, ונזכה לזרע
של קימת, בנים הגונים צדיקים תמים וישראלים
ומבורכים. ויקי"ם ב' הפסוק: "אֲשֶׁר קָפֹד
פְּרִיה בְּרַקְמִי בְּתֵךְ, בְּנֵגֶן כְּשַׂתְלִי זִיתִים פְּכִיב
לְשַׁלְּךְךְ". ישמח ב' בעבili יותר מכל הטובות
שבעולם. ולא יהיה מי ובין בעלן לא כעס
ולא רגז, לא קנאה ולא תחרות, אלא אהבה
ואחותה שלום ורעות, ענה ורוח נסוכה וסבלנות.
ונזכה לאחת צדקה גומילות חסדים ועשיות
טוב לבריות. ויהי זרע של קימת קדוש
ושהו בריא וטוב יפה ומתקון ומקבול, שלא
יהיה בו ולא בשום אחד מאבורי שום נזק ולא
חסרון, לא פגע ולא נגע, לא מחלה ולא מדזה, לא
כאב ולא צער, לא רפין ולא כשלון, ולא יחסר כל
טוב כל ימי חייו. ותשמש עליינו בנשemption ורוחנו
ונפשנו וגופנו, קדושה ונירה במחשבה ודיבור
ומעשה, והצלחה וברכה. ובכן לשם '!חיד קוז' שא
בריך הוא ושכפתיה, בגדילו ורוחיו, הרני מוכנת
ומוחונת לעבול במקוה טהרה כמו טפיותינו
בתורת הקדושה. ויהי רצון מלפני שתשפיע
עלינו רוח טהרה וקדושה מוארת, ותרצה לנו
ובמעשינו, ותזכנו לעשונות רצונך כרצונך תמיד כל
'מי' חיינו, ותברך אותנו כברכותך, כי אתה הווא
מקור הברכות, ברוך הוא לעולם אמן ואמן.